

Vannerup skole 1887- 1965

Af Henning Olsen

Skolegangen i den nordlige og østlige del af Farsø sogn foregik i mange år til skolen i Gøttrup. Skolen var beliggende øst for Gøttrup gård. I februar 1885 klagede beboerne i Holme over tilstanden af skolestien fra Holme til Gøttrup. Repræsentanter for Holmeboerne mødte personligt op til sognerådsmødet den 13. februar 1885 og anmodede om, at skolen blev flyttet fra Gøttrup til Vannerup. Sognerådet tilkendegav, at man var villig til at flytte skolen i løbet af et par år, hvorfor de fremmødte frafaldt kravet om stiens istandsættelse. Sognerådet vedtog samtidigt at nedsætte et udvalg, som skulle købe det nødvendige areal til den nye skole. Der skete imidlertid ikke videre i sagen, så beboerrepræsentanterne mødte atter op til sognerådets møde den 19. oktober 1885. Rådet vedtog nu snarest muligt at købe en ejendom og få skolen bygget i sommeren 1887.

SKOLEN

Den 7. december 1885 godkendte sognerådet købet af Greis Pedersens huslod, matr. Nr. 3c Vannerup på ca. 12 td. land for 32,50 kr. Overtagelsen skete den 11. december 1887. Samtidig vedtog rådet at opføre skolebygningen på ejendommens sydøstlige hjørne, under forudsætning af, at skoledirektionen kunne godkende projektet. Denne godkendelse forelå den 18. maj 1886. Samtidig blev der givet tilladelse til salg af den gamle skole i Gøttrup. Projektet omfattede dels en skolebygning med skolelokale på 155 m² i bygningens vestlige ende og en lærerbolig i den østlige ende samt en parallel staldbygning/lade nord for skolen.

Den 9. november 1886 godkendte sognerådet tegningerne til den nye skole, som skulle tækkes med stråtag. Der blev nedsat udvalg til henholdsvis indkøb af tømmer og mursten. Endvidere blev det vedtaget at sætte den gamle skole i Gøttrup til salg.

Den 3. februar 1887 blev der afholdt licitation. Der indkom 8 bud, og det laveste var fra murer Peder Jensen, Vesterbølle, med 1125 kr. for skolen og 215 kr. for laden, hertil kom udgifterne til materiale (mursten, tømmer, kalk, strå, støbegods m.m.).

I marts vedtog sognerådet at optage et lån på 5.000 kr. i Bikuben i København til finansieringen af skolebyggeriet. Sognerådet havde tidligere søgt Aalborg Amts skolefond om lånet, men havde fået afslag.

Vannerup Skole, som den så ud i 1950

Flytningen til den nye skole skete den 1. august 1887. Lærer Jensen, der fulgte med fra Gøttrup skole, havde søgt om, at flytningen måtte udskydes, indtil kornet var høstet, men dette blev ikke imødekommet.

Skolebygningen i Gøttrup med skolelod blev solgt den 2. juli 1887 til gårdejer Hans Sørensen Thyrestrup i Gøttrup for 1990 kr.

I maj 1907 vedtog sognerådet at bygge to fag til den vestre ende af udhuset samt i 1908 at opføre en gang til skolebygningen. Gangen, som tjente som adgang til lærerens lejlighed, blev etableret i 1908 efter licitation af murermester S. Jensen, Farsø, for 450 kr.

I november 1911 anmodede lærer Larsen om, at der måtte blive bygget en ny skole i Vannerup, da den nuværende var overfyldt. I marts 1912 fremkom et nedsat udvalg med forslag om at opføre en forskole og lærerindebolig. Udvalget fremlagde planer og overslag, som sognerådet godkendte. Samtidig vedtog rådet at optage et lån på 6.000 kr. med 10 års løbetid i Farsø Sparekasse. I juni 1912

godkendte ministeriet projektet, samt at der kunne ansættes en forskolelærerinde med en begyndelsesløn på 550 kr. + 50 kr. for at undervise pigerne i hovedskolen i håndgerning. Herudover fri bolig, brændsel og have. Ved licitationen var der indkommet 11 bud. Man antog det laveste fra tømrer J. P. Frost, Farsø, på 4785 kr., hvortil kom udgifterne til materiale.

Vannerup Forskole

I november 1929 godkendte sognerådet en anmodning fra lærerne ved skolen om at få indlagt elektricitet. Det skete dog på vilkår af, at de betalte den faste afgift, måleleje og forbrug. Udgiften til installationen beløb sig til 1170 kr. Kravet om betaling af den faste afgift blev dog frafaldet den 28. oktober 1930.

I forbindelse med det skoleplansarbejde, der var startet i 1938, klagede 240 beboere i Vannerup skoledistrikt over, at kun Farsø og Strandby skoler, skulle udbygges. Sognerådet vedtog i den anledning et nybyggeri af Vannerup hovedskole. I 1944 godkendtes et projekt til nybyggeri udarbejdet af arkitekt Brorson, Aars. Sagen trak imidlertid i langdrag på grund af den tyske besættelse. Den 1. oktober 1948 forelå et nyt projekt, som man søgte godkendt af ministeriet. Ministeriet gav en noget kryptisk godkendelse, idet man meddelte, at lærerbolig over klasseværelserne ikke kunne anbefales – dog kunne det tillades, såfremt sognerådet fastholdt sin byggeplan – hvilket sognerådet så gjorde.

Skolen skulle opføres i røde sten med to klasseværelser og lejlighed til andenlæreren over klasseværelserne. Skolen skulle sammenbygges med husflidshuset og forsikolen.

Licitationen blev afholdt den 15. januar 1950. Det blev efterfølgende besluttet, at lave centralvarme og automatisk vandanlæg, så der blev afholdt en ekstra licitation herover den 20. april 1950.

Den nye skole blev indviet den 28. juni 1951 af amtsprovst Vinther, Skørping. Den samlede pris blev på 137.517 kr. Sognerådet fik i december 1951 amtsrådets tilladelse til at optage et lån på 600.000 kr. til finansieringen af udbygningen af Farsø skole og nybyggeriet i Vannerup. Den gamle skole og skolelodden blev solgt til Saabyes sidste karl, Harald Nielsen, for 35.000 kr.

Den nye skole

LÆRERNE

Lærer Niels Jensen, der havde været lærer på Gøttrup skole i en menneskealder flyttede med til den nye skole. I oktober 1887 rejste et par sognerådsmedlemmer kritik af hans undervisning på grund af stor tunghørhed. Sognerådet indhentede en erklæring fra skolekommissionen, som dog var af den opfattelse, at tunghørheden nok var en gene, men ikke nogen væsentlig ulempe for undervisningen. Samtidig påpegede kommissionen, at forholdet mellem lærer og elever var godt. Lærer Jensen fortsatte således i embedet indtil april 1889, hvor han fratrådte. Han døde, 64 år gammel, den 9. december 1891 i Holmegård.

Afløseren blev den 28 årige **Laurits Nielsen Holst**, der blev valgt blandt 17 ansøgere. Holst havde siden 1885 været lærer i Tandrup og var uddannet på Schmidts Seminarium i København.

I november 1889 ansøgte Holst om at få en kakkelovn, og om at få stuerne malet med limfarve eller oliemaling. Samtidig søgte han om at få gulvet i loen repareret, da det var så fugtigt, at der ikke kunne tærskes på det. Sognerådet bevilgede kakkelovnen, men afslog malingen. Endvidere ville man besigtige gulvet. En fornyet ansøgning i april 1890 om maling af tre værelser gav til resultat, at sognerådet foreslog, at læreren mod en betaling selv skulle holde lejligheden vedlige i 10 år. Forslaget blev dog ikke accepteret, og en ny ansøgning blev fremsendt i september samme år. Sognerådet nedsatte et udvalg til at træffe bestemmelse herom. I august 1891 anmodede Holst igen om at få stuen oliemalet, denne gang blev det overladt til skoleforstanderen om at træffe afgørelse, om det var nødvendigt.

I oktober klagede Holst over, at brolægningen i stalden og fjælene i foderloen ikke var i orden, hvilket skoleforstanderen blev pålagt at få ordnet.

I oktober 1891 anmodede Holst om at få haven indhegnet, hvilket blev imødekommet i november.

Holst klagede samtidig over, at beboerne leverede for små tørv, hvorfor sognerådet pålagde beboerne at levere så mange tørv ekstra, at de kom op på den lovbestemte mængde.

I april 1892 søgte Holst om tilladelse til at sælge en del rughalm, idet han anførte, at han årligt købte tre til fire sække kunstgødning og en del kraftfoder. Sognerådet gav sin tilladelse med bemærkning om, at de fandt salget uheldigt. I 1893 søgte han igen om tilladelse til at sælge rughalm, men det blev nægtet med henvisning til, at det sidste år blev godkendt som engangforeteelse. Dette gentog sig igen i 1894 med samme resultat.

I april 1892 søgte Holst ministeriet om lønforhøjelse, hvilket sognerådet ikke kunne anbefale, da han dels måtte være bekendt med forholdene ved sin ansættelse, og dels mente man, at den nye skolelod kunne væsentlig forbedres og let drives op til et større kreaturhold.

I januar 1893 klagede Holst over sin skatteansættelse på 6 kr. Sognerådet ville dog ikke nedsætte den, da den var passende i forhold til andre skatteydere i kommunen. Samtidig søgte han om forskud på 300 kr. af lønnen, da han havde en hest, som var død. Det blev ikke bevilget, da han havde søgt andet embede.

I februar 1895 søgte Holst om en kakkellovn til sit kontor, men det blev afslået.

I april samme år blev det godkendt, at den halve søndre side af skolebygningen blev tækket om, samt at skorstenen blev renset.

I 1896 flyttede Holst til et embede i Torsted. Han havde forinden været med til at stifte Farsø Sygekasse og var dens første formand.

Han afløstes i 1896 af **Mads Møller Kristensen**, der var 33 år, uddannet på Jelling seminarium i 1882 og kom fra en stilling i Græsdal ved Tårs i Vendsyssel. Han var kendt som forfatter under navnet Møller-Græsdal, med en stærk selvironi, som bl.a. kom til udtryk i følgende ”selvbiografi”:

-alt for stort hoved og for lille krop, sagde jordemoderen

-alt for mange spillopper og alt for lille flid sagde læreren

-alt for få kundskaber sagde professoren ved eksamensbordet

-alligevel vil jeg have dig, sagde den bedste kvinde under stjernerne

Mads Møller startede en aftenskole i Vannerup og søgte i den forbindelse sognerådet om et gratiale. Dette blev afslået med den begrundelse, at han samtidig var bevilget en lønforhøjelse.

Mads Møller Kristensen blev den 22. februar 1901 ansat som førstelærer ved Løgsted skole og kirkesanger ved Løgsted kirke.

Mads Møller

I perioden indtil der blev ansat en ny lærer vikarierede **Chr. Nielsen**, der var ung og ugift, ved skolen. Bertel Nielsen, der startede i skolen i 1901 som 6 årig, har karakteriseret ham som streng og ikke særlig egnet til små elever. De små elever fik i modsætning til de ældre dog ingen lussinger. Chr. Nielsen blev indstillet som nr. 2 til stillingen, men fik den ikke, og som Bertel Nielsen udtrykker det, var der ingen der græd over det.

Jens Peter Larsen fra Frederikshåb ved Randbøl blev ansat i embedet den 14. juni 1901. Udover at være lærer virkede han også som indre missionær. Han var uddannet på Ranum Seminarium. Han virkede også som kirkesanger. Bertel Nielsen omtaler ham som en god mand, der meget sjældent brugte korporlig afstraffelse. I stedet brugte han eftersidning, hvor der blev terpet lektier.

Jens Peter Larsen

Larsen var meget brugt som taler ved Indre Missions møder i Vesthimmerland. Herudover engagerede han sig også i nærsamfundet som bl.a. formand for Farsø Brugsforening, for Kreaturforeningen og medlem af værgerådet. Endvidere var han medlem af menighedsrådet fra dets start i 1903 og til sin død. J.P. Larsen led af astma og var sygemeldt i længere tid i 1917- 18, hvor han i to perioder var afløst af vikarene Chr. Bach og Ejnar Th. Larsen. J.P. Larsen døde den 23. maj 1918, 61 år gammel.

Den 1. oktober 1918 blev **Alfred Saabye**, hidtil anden lærer ved Aarestrup skole, ansat som førstelærer ved Vannerup skole. Bertel Nielsen oplyser, at Saabye var meget vellidt af såvel børnene som forældrene. Under besættelsen var modtagegruppe Farsø 2 centreret omkring Vannerup skole. Da gruppen blev optrevlet i februar- marts 1944, måtte Saabyes to sønner, Ove og Johannes, flygte til Sverige.

Saabye selv blev afhørt af Gestapo, men dog løsladt efter et lille døgn. Dette påvirkede Saabye så meget, at han i april 1944 blev bevilget to måneders sygeorlov.

Alfred Saabye

Han tog initiativ til oprettelse af en skoleforening som afholdt foredrag. Endvidere afholdt han kurser for landmændene i samarbejde med Husmandsforeningen, og var leder af sangkoret i Vannerup. Han var bl. a. medlem af bestyrelsen for Farsø sygekasse og formand for Afholdsforeningen. I 1954 blev han medlem af skolekommissionen som repræsentant for skolelederne. Han deltog i egnens sociale liv, holdt taler ved sølvbryllupper og begravelser.

Alfred Saabye døde den 10. juni 1957

Han afløstes af **Pauli Kidmose** den 1. oktober 1957, som kom fra en stilling i Grindsted. Kidmose havde undervist i 6 år i Slesvig. Kort tid efter sin tiltræden blev han formand for Sønderjysk forening i Farsø. Han blev i 1965 førstelærer ved Strandby skole, efter i flere år at have søgt andre stillinger.

I 1912 blev der oprettet et forskolelærerindeembede i forbindelse med opførelsen af den nye forskole. Forskolelærerindernes uddannelse vare 1 ½ år og lønnen var væsentlig lavere end lærerens.

Den første forskolelærerinderne var **Johanne Marie Kristensen** 1912- 17, og hun blev efterfulgt af **Karen Jensen** 1917-19.

I 1919 blev **Caroline Andersen** ansat som forskolelærerinde, og hun fortsatte til sin død i 1947. Hun var meget vellidt og dygtig underviser og fortæller, der forstod at fange børnenes interesse. De sidste år var hun svækket af kræft og havde talebesvær. Hun havde af den grund længere sygefravær. Amalie Hjortnæs, der ikke

var læreruddannet, vikarierede for hende i en periode. Ved Caroline Andersens død blev der afholdt en stor mindesammenkomst i gymnastiksalen, hvor eleverne og befolkningen deltog. Da kisten efterfølgende skulle føres til St. Ajrstrup ad landevejen nordud, gik eleverne foran og strøede blomster.

Caroline Andersen

Genbesættelsen af embedet trak imidlertid i langdrag. I december 1947 forhandlede skolekommissionen med amtsprovsten om embedet. Det blev først genopslået i juni 1948. Af de 5 ansøgere blev de 3 betegnet som ukvalificeret. Beboerne klagede over den enes helbred. Og ministeriet nægtede at godkende de indstillede til embedet og foreslog, at det blev genopslået. Efter genopslaget blev **Maren Kirkegaard** ansat den 1. april 1949. I den forløbne periode havde Asta Sørensen, Farsø vikarieret i embedet. Fru Kirkegaard blev i 1959 efterfulgt af **Ruth Højrup Johansen**. I 1963 blev hun afløst af **Asta Nielsen-Kaas**, som var ansat indtil skolen lukkede i 1965. **Nana Holm Jensen** blev i 1962 ansat i det nye lærerindeembede til 1965. **Asta Kjeldsen**, Støttrup, blev i 1956 ansat til at undervise i pigegymnastik.

I 1951 nedsatte skolekommissionen et udvalg der skulle komme med et oplæg til heldagsundervisning på Vannerup skole. Det blev drøftet i de følgende år, og i foråret 1954 blev forslaget vedtaget. Der blev samtidig oprettet en stilling som andenlærer ved skolen, dog således at vedkommende skulle undervise 12 timer ved Farsø skole. Stillingen blev opslået i marts 1954, men der kom ingen ansøgere. Dette gentog sig 5 gange i løbet af 1954 og 55. Først efter det 6. opslag lykkedes det i marts 1956 at få stillingen besat med **Stig Ross Pedersen**. Den 1. november 1957 flyttede han til en fuldtidsstilling på Farsø skole. Efter flere opslag fulgte **Ejvind Jørgen Svendsen**. Den sidste anden lærer ved skolen var **Jens E. Jensen**

1962- 65. Lærerinde Betty Andersen, Farsø, var vikar det sidste halvår af 1965. Fru Kaas's mand bistod i den periode også med undervisningen.

Undervisningen

Undervisningen blev indtil 1912 varetaget af en lærer. Undervisningen foregik i to klasser, som gik i skole hver anden dag. Ældste klasse gik om sommeren en dag fra kl. 7 -13 og to dage fra kl 7 – 10, medens yngste klasse gik tre dage fra 7 – 13 og to dage fra 10 – 13. Om vinteren var det omvendt, således at ældste klasse havde 5 undervisningsdage, medens yngste klasse kun havde 3 dage. Timerne var fordelt således:

Ældste klasse dansk (7 1/2 time), regning (3), historie (1), geografi (1) sang (1 1/2).

Yngste klasse religion (3), dansk (7), regning (3 1/2), historie (1/2), geografi (1/2), stavning (2) og sang (2 1/2).

Med forskolen i 1912 ændredes skolegangen således, at de tre yngste årgange gik i forskolen og de fire ældste årgange, fordelt på to klasser, gik i hovedskolen. Såvel førstelæreren som forskolelærerinden underviste i alle fag. Dette blev ændret ved overgangen til heldagsundervisning, hvor der blev undervist i sprog, fysik og naturhistorie. Der blev i 1956- 57 indkøbt fysikudstyr for 1125 kr. og materiale til naturhistorie for 1285 kr.

Ester Torp fortæller, at da hun begyndte i forskolen i 1941 skrev de med griffel på små tavler, og når griflen blev for sløv, blev den spidset på skolens cementtrappe. Senere brugte de papir og blyant. I hovedskolen brugte man pen og blæk.

Lærerlønnen

Lærerens løn bestod dels af en kontant aflønning, som i 1899 var 725 kr. årligt, og i 1940 var den 2700 kr. årligt. Endvidere skulle læreren have leveret et antal læs tørv årligt. Dette blev i maj 1908, efter aftale med lærerne, afløst af en kontant sum på 150 kr. årligt. Endelig havde læreren en biindtægt (accidenser) for medvirken ved de kirkelige handlinger: dåb, bryllupper og begravelser i kirken. Beløbet var samlet på 70 -100 kr. årligt og blev betalt af de pårørende direkte til læreren. Denne ordning ophørte i 1914. Indtil 1858 tilfaldt beløbet alene læreren i Farsø, men blev herefter delt mellem de to embeder.

Drift af skolelodden, som var på ca. 5 ha., var også en del af lønnen. Lodden var dog i perioder bortforpagtet.

Omfanget af landbrugsdriften kan ses af, at enken efter lærer Larsens ved offentlig auktion solgte bl.a. to russerheste, tre køer, et hånddrevet tærskværk, en ajletønde en plov og en harve, hvilket giver et indtryk af landbruget størrelse. Frode Kjær oplyser, at Saabye drev landbruget ved hjælp af en karl. Frode Kjær hjalp til med driften efter skoletid i perioder, hvor jobbet som karl var ledigt.

Lærerens dyrehold kunne dog også påvirke skolegangen, idet skolen blev lukket fra 9. november til 28. november 1939 på grund af mund- og klovsyge i lærerens besætning.

Skolereformerne

Med skolereformen i 1938 opstod der problemer for Vannerup skole. Som et led i reformen fik sognerådet udarbejdet to forslag til reform af kommunens skolevæsen.

Forslag 1, hvorefter Vannerup skole blev ændret fra en 4 klasses skole til en 3 klasses skole, hvorved der kunne undgås en nybygning.

Forslag 2, hvorefter der skulle være 2 centralskoler (Farsø og Strandby), og hvor Vannerup skole skulle være en 2 klasses forskole til Farsø skole.

Lærerrådet tilkendegav, at man foretrak forslag 1. Skolekommissionen var delt med to stemmer for forslag 1 og fire for forslag 2.

Ved et beboermøde på Vannerup skole i december 1939 stemte 83 for forslag 1 og 6 for forslag 2.

Sognerådet vedtog imidlertid ved en skriftlig afstemning den 12. december 1939 forslag 2 med otte stemmer, ingen stemte for forslag 1, mens tre var blanke.

Sagen bevirkede at formanden for skolekommissionen, Hans Pedersen, Gøttrup, og lærer Saabye, som repræsentanter for beboerne, fik foretræde for undervisningsminister Jørgen Jørgensen i ministeriet for at få støtte til at bevare Vannerup skole uændret. Ministeren meddelte, at han ikke kunne gøre noget, men opfordrede dem til at tage hjem og kæmpe for sagen.

Den 29. december 1939 ansøgte 120 beboere, mænd såvel som hustruer (som det fremgår af sognerådsprotokollen) om, at Vannerup skole måtte forsætte som hidtil, dette afviste sognerådet den 13. januar 1940 med 6 seks stemmer, to imod og to blanke.

Den 27.marts 1940 vedtog sognerådet at bibeholde hovedskolen i Vannerup.

Den 12. juni 1958 præsenterede Aalborg Amt, med stiftamtmand Lorch-Madsen i spidsen, på Farsø hotel amtets forslag til en plan for skolevæsenets ordning i hele Vesthimmerland. Forslaget indebar bl.a., at Gunderup og Tandrup skoler blev nedlagt og eleverne overført til Vannerup skole. Sognerådsformand Jens Jensen gav på mødet udtryk for, at der i Farsø var stor interesse for planen.

Den 3. september 1958 vedtog sognerådet, efter drøftelse med skolekommissionen, forslaget fra Aalborg amt om at nedskære antallet af skoledistrikter til 3, nemlig Strandby, Farsø og Vannerup, således at de øvrige skoler blev nedlagt. Forslaget indebar, som ovenfor nævnt, at Vannerup forblev en 4 klasses skole og fik tilført elever fra Tandrup og Gunderup skoler.

Planen blev forelagt de enkelte skoledistrikter, inden den blev vedtaget. Den trådte i kraft for Vannerup skoles vedkommende ved efterårsferien 1959. Dette skete ikke uden protester, bl.a. blev 4 elever fra Fredbjerg holdt hjemme fra undervisningen i en periode. En klage til Undervisningsministeriet ændrede heller ikke ved forholdene.

Nedlægningen af Vannerup skole

I 1965 opstod der et akut problem for Vannerup skole, idet lærer Kidmose blev førstelærer ved Strandby skole. Lærer Jensen havde fået nyt embede, og hustruen Nanna Holm Jensen havde søgt orlov.

Situationen blev drøftet på et møde mellem sognerådet, skolekommissionen, kontorchef Larsen, Aalborg Stiftsamt, skoleinspektør Tom Christensen, Farsø, og Kidmose, samt Lærer Jensen. Der var overvejende stemning for at nedlægge skolen, dog mente Nic. Krebs Hansen, Gøttrup, at man burde opslå stillingerne, inden man traf nogen beslutning.

Spørgsmålet om lukningen blev efterfølgende drøftet på et møde den 9. august 1965 på Farsø hotel med beboerne i Vannerup skoledistrikt, hvoraf 150 var mødt. Der var overvejende modstand mod at nedlægge skolen.

Fhv. skolekommissionsformand Hans Pedersen mente, at det var ”fornemt”, at sogneråd og skolekommission havde besluttet at nedlægge skolen. Han mente, der ikke var problem med at skaffe lærere, ligesom der blev oprettet mange fri-skoler. Muremester Hrab mente, at man ikke kunne lukke skolen, når der var ofret så mange penge på den. Gårdejer Skak Jensen, Gøttrup gav udtryk for, at skolen ikke kunne bevares på længere sigt, og at undervisningens kvalitet vil falde, såfremt den hovedsagelig skulle varetages af vikarer.

Formanden for skolekommissionen Aage Michelsen konstaterede derfor, at det ikke var muligt at nedlægge skole nu. Undervisningen ville derfor starte den 12. august 1965 med lærer Jensen og to vikarer.

Asta Kaas og vikaren Betty Andersen rettede en personlig henvendelse til skolekommissionsformanden om at bevare skolen, men det havde ingen effekt.

Den 6. oktober 1965 modtog sognerådet 164 protester fra beboerne i Vannerup skoledistrikt, hvilket svarede til 41,22 % af de stemmeberettigede vælgere i distriktet. Da de ikke udgjorde de nødvendige 80 %, vedtog sognerådet at nedlægge Vannerup skole med virkning fra 1. januar 1966, og eleverne blev overført til henholdsvis Strandby og Farsø skoler.

Skolen blev herefter solgt til Hans Lundsgaard, som anvendte den til buksefabrikation.

Gymnastikhuset

I foråret 1930 gik en kreds af beboere i Vannerup skoledistrikt sammen om at opføre et gymnastikhus ved skolen. Udgiften til huset blev anslået til 5.000 kr. Beløbet skulle skaffes dels ved aktietegning blandt beboerne og dels ved et kommunalt tilskud.

72 beboere tegnede aktier for 3650 kr., og der blev valgt en bestyrelse med formanden for skolekommissionen Hans Pedersen som formand og lærer Saabye som medlem af bestyrelsen. Der blev afholdt licitation den 20. september 1930.

Murerarbejdet blev overdraget Carsten Nielsen, Farsø, for 2500 kr. og tømrerarbejdet til Anders Schjønning for 2738 kr. Man vedtog at optage et lån til finansieringen af restbeløbet. I marts 1931 blev det vedtaget at tilbyde kommunen gymnastikhuset snarest muligt.

Der opstod i 1932 en diskussion om, hvorvidt gymnastikhuset måtte bruges til offentlig dans. Bestyrelsen slog fast, at man ikke kunne tillade, at der blev afholdt offentlig dans i gymnastikhuset. Dans kunne dog godkendes, når gymnastikforeningen eller aktionærer holdt en fest for medlemmer med husstand. Dette blev godkendt på den efterfølgende generalforsamling. Det blev også godkendt, at huset måtte bruges til udstillinger og senere til gåse- og andespil.

I februar 1942 godkendte generalforsamlingen at Peter Hansen, Ebdrup, hvis ejendom var nedbrændt, foreløbig fik lov til at bebo gymnastikhuset.

I slutningen af krigen var gymnastikhuset besat af tyskerne, som brugte det til indkvartering af soldater, gamle mænd og store drenge. Selvom det skabte en vis utryghed, gav det ikke anledning til større problemer.

I maj 1946 overtog kommunen gymnastikhuset, hvorefter det fortsatte som forsamlingshus for egnen.

Slutbemærkninger

Situationen i dag er, at den gamle skolebygning fra 1887 tjener som beboelse i tilknytning til Vannerup Møbelfabrik, medens den nye skolebygning, forskolen og gymnastikhuset henligger nærmest som ruiner.

Kilder:

Sognerådsprotokollerne 1886 – 1966

Skolekommissionens protokol 1847- 1958

Forhandlingsprotokol Vannerup gymnastikhus

Højtids- og accidenser bog for Gøttrup- Vannerup skole

Fra Himmerland og Kjær Herred 1956 p. 161-223

Aalborg Stiftstidende

Løgstør Folkeblad

Interview med Karsten Liengård, Frode Kjær, Niels Krebs Hansen, Per Pedersen, Asta Jensen og Ester Cæsar Torp.

Beretning fra Berthel Nielsen